

AZ ALFA-GENERÁCIÓ ZENEI NEVELÉSÉNEK ÚJ ÚTJAI A KIRÁLY-KÖNIG PÉTER ZENEI AMI GITÁR TANSZAKÁN

Juhászné Bodrogekőzy Eszter interjúja Joó Gabriellával, az intézmény
gitárzenekarának vezetőjével

Joó Gabriella

Juhászné Bodrogekőzy Eszter

Napjainkban minden hivatását gyakorló zenepedagógus számára kulcskérdés a növendékek megtalálása, eredményes megszólítása, felnevelése, folyamatos motivációt, sikerélményekben gazdag szereplési lehetőségeket, remek közösséget biztosítva számukra, teret engedve így személyiségük kiteljesedésének. Egy évtizede kísérem figyelemmel Joó Gabriella gitártanár kolléganőm munkáját, úgy gondolom, kreativitása, ötletei, törekvései szűkebb és tágabb szakmai körben egyaránt érdeklődésre tarthatnak számot, követendő példákat kínálva mások számára is.

– Mikor és hogyan alakult meg a zenekar, mesélnél ezekről a körülményekről, a motivációidról.

– 2015. nyarán egy zenei táborban lehetőségem volt a résztvevőkből létrehozni egy kis gitárzenekart. Ebben a zenei táborban a gitár szakos kollegáimmal egyeztetve kerültek be a gyerekek a zenekar soraiba, figyelembe véve különböző tudásszintjüket. Voltak ismerős arcok, akikkel már iskolai rendezvényeken, vizsgákon találkoztam, de voltak ismeretlen tanulók, akiknek személyisége még új volt számomra. E rendezvény kapcsán fogalmazódott meg

bennem és az intézmény vezetésében is, hogy az iskola arculatába jól illeszkedne egy ilyen együttes, így 2015. szeptemberében hivatalosan is megalakult a Király-Kabóca Gitárzenekar az én vezetésemmel. Eleinte 10 fővel indultunk, ma már 22-en vagyunk.

Joó Gabriella tanítványaival (Gitár Klub, 2023)

– *A zenekar nevének kiválasztásánál milyen szempontok, érzések alapján döntöttél?*

– Az első próbákon a gyerekek lelkesedésükben, mint a kis bogarak, csak nyüzsögtek, ciripelgettek, nem találták még az összhangot egymással. Valahogy azonnal a kabócák jutottak eszembe, ahogy a tengerparton nagy melegben szárnyaikat mozgatják, és így produkálnak jellegzetes hangokat. A „Király” adta magát, hiszen a Király-König Péter Zeneiskola növendékei vagyunk.

– *Hogy választod ki a darabokat?*

– A hangszer irodalmában találunk kamaraműveket, két- és három szólamú darabokat egyaránt, bár nem túl sokat. Én úgy gondolom a zenekar összetételét is figyelembe kell vennem, hiszen a növendékek különböző szinten gitároznak, így nem mindenki tud ugyanolyan nehézségű szólamot eljátszani. Minden évben felmérem, hogy ki milyen tudásszinten gitározik, hiszen nem állandó tagokkal dolgozom évekig, hanem egy zeneiskolában amint tudjuk, jönnek-

mennek a gyerekek. Sok zongoradarabot találok alkalmasnak a zenekar számára, ezért ezeket átírom, szinte rászabom a zenekarra, vagyis úgymond személyre írom a szólamokat, hogy mindenki élvezhesse a kamarazenélést.

Minden évben iratok a gyerekekkel egy kis kérdőívet, ahol leírhatják tapasztalatukat a zenekari próbákról, fellépésekről, ötleteket adhatnak, mit szeretnének másképpen csinálni, illetve milyen stílusú zenét játszanának szívesen. Ez általában névtelenül történik, és nagyon érdekes, tanulságos végeredményt kapok.

Volt egyszer egy olyan kérés, hogy „ne játszunk, már mindig halott zenét...”, ezen azt értette valaki, hogy a klasszikusok mellé tűzzünk műsorra mai zenét, filmzenét, könnyűzenei dallamokat is. A darabválasztás során szem előtt tartottam ezt az észrevételt, mert szerintem követni kell az ifjúság igényeit is, hogy nagyobb kedvvel muzsikálhassanak.

– *Milyen hangszereket hozol be a zenekarba és miért pont ezeket?*

– Egy idő után azt gondoltam, hogy ha a dallam kapna egy kis megerősítést, az színesebbé tenné a zenekar hangzását. Sokat játszottam fuvolistákkal kamarazenét és nagyon szerettem velük dolgozni. Ez az élmény egyértelművé tette, hogy kipróbáljam a fuvolát, mint dallamhangszert. Meg kell mondjam, jó választás volt. A basszus alátámasztásának céljából cselló és basszusgitar is megfordult már a zenekar életében, illetve zongorával, hegedűvel és kóruossal is dolgoztunk már együtt.

(2019)

– *Hogyan lett állandó az együttműködés a fuvolával?*

– Miután megszerették a gyerekek is, hogy nemcsak a gitár van jelen az együttesben, lehetőség kínálkozott arra, hogy a szolfézs alapvizsgát teljesítő két fuvola szakos növendéknek órarendbe illeszthető elfoglaltságot kínáljon a zenekari tevékenység. Juhászné Bodrogek Eszter fuvola tanárral évek óta dolgozunk együtt és nem is volt kérdés, hogy ezt az együttműködést folytatjuk. Sokat segít a növendékeknek a zenekari darabok eljátszásában. Így az ő tanulói hivatalosan is tagjai a Király-Kabóca Gitárzenekarnak. Vannak olyan diákok, aki zongora szakosak és mellette gitároznak, ők is helyet kapnak a zenekarban és meg kell hagyni nagyon ügyesek.

Joó Gabriella koncert közben (2023)

– *Számtalan helyszínen szerepeltetek már, bemutatnál ezek közül néhányat?*

– A zenekar megalakulás óta Szeged különböző rendezvényein szerepeltünk. Óvodákban iskolákban, művelődési házakban, a Szegedi Nemzeti Színház Kisszínházában, Könyvhéten, könyvtárakban, Csongrád-Csanád vármegye Kormányhivatalában, SZTE Rektori dísztermében, a Szegedi Dómban, Belvárosi moziban, Ifjúsági Házban, sőt a Szegedi Klinika Neurorehabilitációs osztályán is, ahol stroke-os betegek rehabilitációja folyik. Életre szóló élmény volt ez, amikor a gyerekek megtapasztalhatták, hogy a betegeknek milyen örömet szereztek. Kicsit tartottam tőle, hogy milyen hatás éri őket, hiszen mégiscsak egy klinikán muzsikáltunk. Volt olyan beteg, aki kerekesszéssel

érkezett, volt, aki még tapsolni sem tudott. Az egyik néni a hangversenyünk után sírva mesélte, hogy ez volt hónapok óta a legjobb dolog az életében. Ez az igazán meghatározó szituáció azt hiszem, a gyerekeknek örök élményt jelentett. Idén télen például játszottunk a Családok és Gyerekek átmeneti szállása által szervezett karácsonyi ünnepségen, ahol csodálattal tekintettek ránk gyerekek, szülők egyaránt, hiszen ők nagyon nehéz körülmények között élnek és ennyi hangszert nem láttak, nem hallottak még együtt. Megindító, felemelő és nagyon motiváló fellépés volt ez mindannyiunk számára.

– *Milyen kihívások elé állít az, hogy kamaszokkal dolgozol?*

– Őszintén kimondom, hogy nem könnyű, és egyre nehezebb. A kamaszok egészen mások, mint a kisgyerekek és ahogy változik a világ, változnak a gyerekek és azt gondolom kicsit nekünk is alkalmazkodni kell.

Valakinek a zenekar már a kilenc, tizedik órája. Fáradtak. Van, hogy nem is tudnak rendesen ebédelni, rohannak, hogy ideérjenek, alig várják, hogy kicsit kilazuljanak, pihenjenek, beszélgessenek és akkor jövök én! A zene szerencsére leköti őket, de mégiscsak figyelni kell és az agyuknak egy egész más részét mozgatják meg, mint az iskolában. Ez egyszerre üdítő és fárasztó is egyben. De mikor elmegyünk egy-egy szereplésre és látom mennyire boldogok ettől, eltöprekszem a próbák nehézsége.

(2023)

– *Mi motivált, hogy létrehozz egy gitárklubot?*

– Évekkel ezelőtt a kisfiamat beíratam néptáncolni, ahol egy nagyon családias, hagyományos értékeket képviselő közösségbe jár, ahol a gyerekek ismerik egymást, figyelnek egymásra, tisztelik, meghallgatják egymást és együtt hoznak létre színvonalas produkciókat. Kedvet kapva felnőttfejjel én is beíratkoztam táncolni, természetesen nem a fiam csoportjában. Én is megtapasztaltam, ezt az összetartást, ami nem volt idegen a számomra, hiszen a zenészek közössége is ilyen. A gitárzenekaromat is ebben a szellemben vezetem. Fontosnak tartom, hogy a mai, kicsit elmagányosodott világban, ahol főleg online tartják a fiatalok a kapcsolatot, legyen egy hely, ahol hús-vér emberekkel találkoznak, zenélnek, ismerkedhetnek, beszélgethetnek.

Amikor gimnazista voltam, akkor már volt Szegeden gitárklub és imádtam oda járni. Színvonalas kis koncertek voltak, a gitárosok ismerték egymást, tudtuk ki kinek a növendéke, épp milyen darabot tanul, milyen események lesznek a városban. Nagyon sok ismerőst, barátot szereztem ott, akikkel ma is tartom a kapcsolatot.

Azt vettem észre, hogy most nincs ilyen gitáros közösség, bár a szegedi gitártanárok nagyon összetartóak. Úgy gondoltam, hogy itt az ideje összefogni a gitárosokat, hogy ne menjenek el egymás mellett, hogy tartozzanak valahova, ami értéket képvisel.

Ezért született meg a gitárklub ebben az évben. Minden hónapban egyszer tartjuk az összejevetelt, ahol bemutatkoznak a gitárosok, vagyis nemcsak gitározunk, hanem beszélgetünk is, hiszen ez egy klub, nemcsak egy hangverseny. Azt látom, hogy van igény a személyes találkozásokra, mert egyre többen jönnek el, és egyre többen szeretnének szerepelni. A bemutatkozás azt is jelenti, hogy beszélnek magukról, sőt volt már mesemondás, éneklés, más hangszeren való játék, sőt egy kisfiú vicceket is mesélt, és persze mindenki gitározik is.

Karácsony körül a gyerekek kérték a „szülőmentes” klubfoglalkozást, ahol mindenkin volt valami piros, és zömmel karácsonyi hangulathoz kapcsolódó darabok hangzottak el.

A klub végén nem maradhat el az eszegetés, ahol mehet a csevegés és ismerkedés.

Gitártanszaki tabló, közepén: Joó Gabriella (2023)

– *Milyen terveket valósítanál meg szívesen a jövőben?*

– A gitárzenekar töretlen lelkesedését motiválni, nemcsak a zeneiskola falai között szerepelni.

Van jó pár kollegám az országban, sőt külföldön is, akikkel akár csereprogramot is ki szeretnék kialakítani. Minél több hangszert bevonni a zenekari munkába, együttműködni más hangszeres kollegákkal.

Célom, hogy minél többen ismerjék meg a Király-Kabóca Gitárzenekart, ahol az együtt zenélés szépségeit, örömeit megismerhetik a fiatalok, értéket teremtünk, és ahol a hétköznapi gondjait is el tudják felejteni.

A Gitárklub életében sokszínű programokat tervezek. Volt, hogy meghívtuk a SZTE Vántus István Gyakorló Zeneművészeti Szakgimnázium növendékeit, hogy a gyerekek megismerjék, hogy sok gyakorlással, kitartó munkával hova lehet eljutni.

Szeretnék más „nagyobbakat” is elhívni, hogy bemutatkozzanak.

Szeretném a szülőket is bevonni a klub életébe, nemcsak úgy, hogy süteményt sütnek, hanem oly módon is, hogy ha van olyan szülő, aki jeleskedik valamilyen művészeti ágban, (mert szerencsére sok szülő tud valamilyen hangszeren játszani, énekelni vagy akár rajzolni is), akkor ő is szerepelhessen a gyermekével. Ennek a „*Zenél a család*” címet adtam, nemrég tartottuk az első koncertet, testvérek, szülők, nagyszülők zenéltek együtt. Nagy örömömről szólt, hogy Dr. Molnár Gyula, a Molnár Dixieland Band alapítója és vezetője is fellépett itt unokájával.

Szerintem ez nagyon motiváló, én mikor fiammal egy színpadon táncolok az fantasztikus érzés és látom rajta, hogy nagyon büszke az anyukájára.

Vannak még ötleteim és a legfőbb célom, hogy ez a klub ne csak a Király-König Péter zeneiskola diákjainak jelentsen kibontakozási lehetőséget, hanem Szeged város gitárosai is csatlakozzanak hozzánk, mert együtt zenélni felemelő, és egy egyetemes értéket képviselő közösséghez tartozni is nagyon jó.

– Köszönöm a beszélgetést, további örömteli, sikeres muzsikálást kívánok!

TOVÁBBI KÉPEK (2016-2023)

(Szegedi Klinika Neurorehabilitációs Osztály, 2016)

(Szeged, Dugonics tér, 2017)

(Szeged, Honvéd tér, 2019)

(Szeged, JATE Rektori Hivatal, 2019)

(Szeged, Könyvhét, 2019)

(1922)

(2023)

(Szeged, Dóm, 2023)